

Είμαι ΜΠΑΜΠΑΣ, όχι κηδεμόνας

Κάθε μήνα ο ηθοποιός και συγγραφέας Κώστας Κρομμύδας μοιράζεται μαζί μας τις εμπειρίες και τα συναισθήματά του να είσαι γονιός, και μας δίνει τις δικές του συμβουλές μέσα από τα μάτια και την αγάπη ενός μπαμπά.

Η ανατροφή δεν είναι μόνο γένους θηλυκού. Αν και έχουν περάσει πεντέμισι χρόνια από τότε που γεννήθηκε η κόρη μας και μπήκα και εγώ στον μαγικό κόσμο των μπαμπάδων, λυπάμαι πολύ όταν ακούω άνδρες γονείς να λένε πως, ειδικά τα πρώτα χρόνια, η υπόθεση «ανατροφή» ανήκει

κυρίως στη γυναίκα. Με μεγάλη υπερηφάνεια η κόρη μου, σε ένα πρόσφατο πάρτι που βρεθήκαμε, αφηγούνταν σε φίλους της με αρκετές λεπτομέρειες πώς ο μπαμπάς της άλλαζε πάνες όταν ήταν μικρή. Από την άλλη, δεν μπορώ να μην εκφράσω τη στενοχώρια μου όταν πριν από λίγες μέρες και ενώ ετοιμαζόμουν για ένα ταξίδι άκουσα για πρώτη φορά

από το στόμα της το εξής: «Μπαμπά, πάλι θα φύγεις; Πάρε με μαζί σου...». Δεν θα άλλαζα με τίποτα τα πρώτα χρόνια που πέρασα κοντά στη κόρη μου. Το ότι μοιραστήκαμε με τη γυναίκα μου όλη τη διαδικασία, τελικά δεν έκανε καλό μόνο στην κόρη μας αλλά και σε εμάς τους ίδιους. Δεθήκαμε περισσότερο, σε μια φάση που μέσα στο σπίτι μας συνέ-

βησαν τεράστιες αλλαγές. Πέρασαμε πολύ απότομα από το «εμείς» της σχέσης και του γάμου στο «εμείς» της οικογένειας, κάτι που δεν είναι καθόλου εύκολο, ειδικά όταν πρόκειται για το πρώτο παιδί. Γιατί, πολύ απλά, δεν ξέρεις τι σε περιμένει. Αν έπαιρνα σοβαρά κάποιους από τους γνωστούς και φίλους που μου έλεγαν πως «χαλάω την πιάτσα» επειδή ασχολούμαι με την ανατροφή της κόρης μου, δε θα είχα ζηήσει μία από τις πιο όμορφες εμπειρίες της ζωής μου. Πόσο ξεπερασμένη

Η σχέση του μπαμπά είναι εξίσου μοναδική με της μητέρας, αλλά χρειάζεται το χρόνο της για να χτιστεί. Τα δώρα και οι υλικές ανταμοιβές δεν αντικαθιστούν ένα γλυκό φιλί και μια αγκαλιά με το παιδί σου.

άποψη είναι αυτή πλέον! Και πόσο άτυχοι αλλά και αφελείς είναι όλοι αυτοί που τα «πιστεύω» τους δεν τους αφήνουν να ασχοληθούν με την ανατροφή των παιδιών τους. Αν και έχουν την επιλογή, αφήνουν στη γυναίκα τους όλη την υπόθεση του μεγαλώματος ενός παιδιού. Το λένε άλλωστε και οι ειδικοί: για να είναι ένα παιδί ισορρο-

πημένο, χρειάζεται χρόνο ασχολίας και από τους δύο γονείς. Ποιοτικό χρόνο και όχι απλή παρουσία.

Μην πέσετε στην παγίδα

Δεν μπορώ να φανταστώ πώς θα ήταν η σχέση μου με την κόρη μου, αν δεν της είχα αφιερώσει όλο αυτόν το χρόνο. Ακόμη και τώρα που τρέχω (όπως οι περισσότεροι) με διάφορα, στο πίσω μέρος του μυαλού μου πάντα είναι να βρω στιγμές, για να της περάσω μαζί της, κάνοντας πράγματα που θα

της αρέσουν. Είναι πολύ εύκολο ένας άνδρας να πέσει στην παγίδα των στερεότυπων και να χάσει μία από τις πιο δημιουργικές φάσεις της ζωής του. Για τις γυναίκες που το βλέπουν αυτό στους άνδρες τους, χρειάζεται προσοχή και καλή στρατηγική, καθώς οι λόγοι που μπορεί να μην ασχολείται ένας άνδρας, μπορεί να είναι διάφοροι. Πολλές φορές έχω ακούσει φίλους που θέλουν να συμμετάσχουν να λένε πως οι γυναίκες δεν τους αφήνουν. Το σίγουρο είναι πως δε μας αρέσει να νιώθουμε ανεπαρκείς, οπότε καλύτερα εσείς οι γυναίκες να μη βασίσετε την τακτική σας σε τέτοιες μεθόδους, αλλά να προσπαθήσετε να μας δείξετε πόσα έχουμε να κερδίσουμε οι ίδιοι και όχι τόσο πολύ τι «πρέπει» να γίνει.

Μιλήστε στα παιδιά

ΖΟΥΜΕ σε μια πολύ δύσκολη εποχή. Για πολλούς, το να βρουν χρόνο για τα παιδιά τους είναι πολυτέλεια. Η κρίση έβαλε σε πολλές οικογένειες, καλώς ή κακώς, διαφορετικές προτεραιότητες. Το βιώνω τον τελευταίο καιρό περισσότερο από ποτέ, λόγω των πολλών υποχρεώσεων που έχουμε και εμείς. Δε λες εύκολα «όχι» σε μια δουλειά, ακόμα και αν ξέρεις πως αυτή σου η απόφαση μπορεί να σου στερήσει χρόνο από την οικογένειά σου. Από την άλλη τα παιδιά αντιλαμβάνονται με πολύ μεγάλη ευκολία πότε τους λέμε ψέματα και πότε όχι, γι' αυτό, όσο δύσκολο και αν είναι, μερικές φορές με πολλή κουβέντα μπορούν να κατανοήσουν έως ένα βαθμό την αναγκαιότητα της απουσίας μας. Προσωπικά, πιστεύω πως η κόρη μου με καταλαβαίνει όταν της εξηγώ γιατί και πόσο θα λείπω. Διότι, πολύ απλά, είναι σίγουρη πως μόλις έχω χρόνο, θα της τον αφιερώσω. Πιο πολύ όμως γιατί γνωρίζει καλά πως είμαι ο μπαμπάς της και όχι απλά ο κηδεμόνας της.

Έρευνες
δείχνουν πως τα παιδιά που είχαν τα πρώτα χρόνια κοντά τους και τους δύο γονείς όταν μεγάλωσαν ανέπτυξαν ισορροπημένο χαρακτήρα και δημιούργησαν πολύ πιο υγιείς σχέσεις με το αντίθετο φύλο.